

ikke kan gennemføres for alle Køretøjer saa hurtigt, som her er Tale om, men saa maatte der kunne findes Lempelser paa dette Omraade.

Rasmus Hansen: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg agter at fremsætte angaaende dette Lovforslag. Jeg kan godt forstaa, at efter som Udviklingen skrider frem, bliver det mere og mere nødvendigt, at Motorkøretøjerne faar noget større Frihed baade med Hensyn til Vognenes Størrelse, deres Vægt og de Veje, hvorpaa de maa færdes. Jeg indrømmer ogsaa, at det at give dem mere Frihed bedre kan gaa nu, end det kunde i Begyndelsen, thi Hestene ude paa Landet vænnes mere og mere til disse Køretøjer, saa de ikke er saa bange nu, som de var i Begyndelsen. Men alligevel er der Fare endnu; der er mange, særlig unge Heste, som det overhovedet ikke er muligt at faa til at gaa forbi et Motorkøretøj. Jeg tror ogsaa, alle vil indrømme, at det er Rigsdagens Pligt at træffe saadanne Foranstaltninger, at de, der kører med Hestekøretøjer, kan færdes paa vore Veje i alt Fald saa nogenlunde med Tryghed og Sikkerhed. Jeg kunde saaledes ønske, at Bestemmelserne i § 25 — det er den Paragraf, hvori de Bestemmelser indeholdes, som skal give Sikkerhed for Hestekøretøjer — bliver noget skærpet, saaledes at naar et Motorkøretøj møder et Køretøj, forspændt med Heste, og Kusken paa Hestekøretøjet gør Tegn til Automobilføreren, skal denne ikke blot *straks* standse Automobilet — jeg ønsker nemlig at faa Ordet „straks“ indført —, men ogsaa øjeblikkelig staa af og hjælpe Hestekøretøjet forbi. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der er to Slags Hestekøretøjer, Enspændere og dem, der har to Heste for. Kører man med Enspændervogn, kan Kusken staa af og tage Hesten ved Munden og trække Køretøjet forbi, men det kan man ikke, naar man har to Heste for. Vil de ikke gaa forbi Automobilet, skal Automobilføreren staa af og tage ved Mundtøjet af Hesten og hjælpe med at føre den forbi; det ønsker jeg indført i denne Paragraf og vil anmode det Udvalg, der vil blive nedsat, om at tage det under Overvejelse.

Med Hensyn til det nye Spørgsmaal, der er kommet ind, nemlig om Lygtetvang, vil jeg tillade mig at henstille, at almindelige Arbejdsvogne ikke underkastes en saadan Tvang; jeg tror nemlig ikke, det er rigtigt. Ude paa Landet kører man jævnlig til nærmeste Station for at hente

Foderstoffer; man kører med gamle, stive Vogne, og i de korte Vinterdage kommer man som Regel ikke hjem igen, inden $\frac{3}{4}$ Time efter Solnedgang og der kan godt gaa en Time eller maaske halvanden efter Solnedgang. Men det er næsten ikke muligt at bruge Lygter til den Slags Vogne. Paa de stive Vogne er det for det første meget vanskeligt at anbringe Lygter, men selv om det kan gøres, er Stødene i den Slags Vogne saa stærke, at Lygterne som Regel gaar ud. Jeg er ganske paa det rene med, at Landmændene som Helhed vilde være meget generede af en saadan Bestemmelse, og at de ikke ønsker den. Jeg er mere enig i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Valby (N. P. Nielsen) og det ærede Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen), end i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Randers Landkreds (Gerud Jensen) og det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), og jeg vil meget henstille til Udvalget, at almindelige Arbejdskøretøjer bliver fritaget for denne Lygtetvang. Noget andet er, om Sogne- raadene og Amsraadene vil træffe Bestemmelser i den Retning indenfor de forskellige Amter; det vilde jeg selvfølgelig have mindre imod, thi saa vilde der kunne indføres de Lempelser, som er nødvendige efter Forholdene. Endvidere vilde det se mærkeligt ud, at man skulde køre med Lygte, naar det er lyst om Natten, men efter Lovforslaget skal det ske hele Vinteren og baade i Foraaret og de tidlige Efteraarsmaaneder. Men naar det er klart Maaneskin, er der ingen Mening i, at man skal køre med Lygte.

Med Hensyn til Kørehastigheden, som ogsaa er nævnt, forekommer det mig, at den nok kunde være noget mindre, særlig om Natten, og særlig ude paa vore Biveje, men for Resten ogsaa paa Hovedvejene. En Kørehastighed paa 50 km forekommer mig at være langt større end nødvendigt, det er næsten 7 danske Mil, altsaa samme Fart, som vore Eksprestog kører med. Det forekommer mig slet ikke nødvendigt, som Regel er det ogsaa dem, som har bedst Tid, der kører hurtigst. Naar man kan køre med en Fart af 30 km eller ca. 4 Mil i Timen, er det saamænd hurtigt nok.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget. Jeg kan godt se, at der er mange Forbedringer i det, og jeg vil henstille til Udvalget og den højtærede Minister at tage de faa Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at fremdrage, under Overvejelse.